

Marahil ay hindi ako akma sa tipikal na ideya ng isang “rebelde.” Wala akong mga nakikitang tattoo o labis na mga butas sa katawan.
Wala rin akong leather jacket.
Sa katunayan, kapag tinitingnan ako ng mga tao, ang unang pumapasok sa isip nila ay karaniwang “isang inaping babae.

” Ang mga matapang na nagtanong sa akin tungkol sa paraan ng aking pananamit ay kadalasang nagtatanong ng ganito: “Pinipilit ka bang magsuot niyan ng mga magulang mo?” o “Hindi mo ba ito nakikitang hindi patas?”
Ilang taon na ang nakalipas, may ilang kababaihan sa Montreal ang pinaalis sa paaralan dahil sa pananamit tulad ng akin.
Tila kakaiba na ang isang simpleng piraso ng tela ay magdudulot ng ganoong kontrobersya.
Marahil ay iniisip ng iba na may armas akong nakatago sa ilalim nito! Ngunit ang isyu dito ay higit pa sa isang piraso ng tela. Ako ay isang babaeng Muslim na, tulad ng milyon-milyong iba pang babaeng Muslim sa buong mundo, ay kusang pinili ang magsuot ng hijab.
At ang konsepto ng hijab, taliwas sa popular na paniniwala, ay isa sa pinakamahalagang aspeto ng pagpapalakas ng kababaihan.

Kapag tinatakan ko ang aking sarili, halos imposible para sa mga tao na husgahan ako batay sa aking pisikal na anyo. Hindi ako maaaring ikategorya ayon sa kung gaano ako kaakit-akit o hindi.
Ihambing ito sa buhay sa kasalukuyang lipunan: Palagi tayong nagbabatayan sa pananamit, alahas, buhok, at makeup ng isa’ t isa.
Anong lalim ang maaasahan sa ganitong uri ng mundo? Oo, may katawan ako, isang pisikal na anyo sa mundong ito.
Ngunit ito’ y sisidlan ng isang matalinong isipan at matatag na espiritu.

Hindi ito para pagmasdan nang malaswa o gamitin sa mga patalastas upang magbenta ng beer o sasakyan!
Dahil sa pagiging mababaw ng ating lipunan, napakaraming diin ang inilalagay sa panlabas na anyo na halos wala nang halaga ang pagkatao ng isang indibidwal.
Isa itong alamat na ang kababaihan sa kasalukuyang lipunan ay tunay na malaya!
Anong uri ng kalayaan ang mayroon kapag ang isang babae ay hindi makalakad sa kalye nang hindi sinusuri ang bawat aspeto ng kanyang pisikal na anyo?

Kapag suot ko ang hijab, nararamdaman kong ligtas ako mula sa lahat ng ito.
Sigurado ako na walang tumitingin sa akin at gumagawa ng mga hinuha tungkol sa aking pagkatao mula sa haba ng aking palda.
Mayroong hadlang sa pagitan ko at ng mga nagnanais na samantalain ako. Ako ay una at higit sa lahat isang tao, pantay sa sinumang lalaki, at hindi mahina dahil sa aking sekswalidad.
Isa sa mga pinakamalungkot na katotohanan sa ating panahon ay ang alamat ng kagandahan at imahe ng kababaihan.
Sa pagbabasa ng mga sikat na magasin para sa kabataan, madali mong malalaman kung anong uri ng imahe ng katawan ang “in” o “out.” At kung ikaw ay may “mali” na uri ng katawan, kailangan mo itong baguhin, hindi ba?
Pagkatapos ng lahat, hindi maaaring maging maganda ang isang taong sobra sa timbang.
Tingnan ang anumang patalastas. Ginagamit ba ang babae upang magbenta ng produkto? Ilang taon na siya? Gaano siya kaakit-akit? Ano ang suot niya? Kadalasan, ang babaeng iyon ay hindi hihigit sa kanyang maagang 20s, mas matangkad, mas payat, at mas kaakit-akit kaysa sa karaniwan, nakasuot ng napakapayat na kasuotan. Bakit natin hinahayaan ang ating mga sarili na manipulahin nang ganito?

Kahit ano pa ang paniwalaan ng modernong babae, siya ay pinipilit na sumunod sa isang hulmahan. Siya ay kinukumbinsi na ibenta ang kanyang sarili, na isakripisyo ang kanyang sarili. Ito ang dahilan kung bakit may mga 13-taong-gulang na batang babae na sinasadyang pagsusuka o mga kabataang sobra sa timbang na nagbibigti.

Kapag tinanong ako ng mga tao kung nararamdaman kong inaapi ako, masasabi kong hindi.
Ginawa ko ang desisyong ito mula sa aking sariling kalayaan.

Gusto ko ang ideya na kontrolado ko kung paano ako nakikita ng iba. Gusto ko na wala akong binibigay na dahilan para pagmasdan ako at na pinalaya ko ang aking sarili mula sa tanikala ng industriya ng fashion at iba pang institusyong nananamantala sa kababaihan.
Ang katawan ko ay pribado kong usapin. Walang sinuman ang makapagsasabi kung paano ako dapat tumingin o kung maganda ba ako o hindi. Alam kong higit pa ako kaysa sa panlabas na anyo.

Gayundin, masasabi kong “hindi” nang maluwag kapag tinanong ako kung pakiramdam ko ba’ y pinipigilan ang aking sekswalidad. Kinuha ko ang kontrol sa aking sekswalidad.

Natutuwa akong hindi ko kailangang magdusa ng kapalaran ng pilit na pagbabawas/pagdagdag ng timbang o paghahanap ng tamang lilim ng lipstick para sa aking balat.

Napili ko na ang aking mga prayoridad, at hindi kasama ang mga ito.

Kaya’t sa susunod na makita mo ako, huwag mo akong tingnan nang may awa. Hindi ako nasa ilalim ng pilit na kalagayan o isang babaeng alipin ng lalaki mula sa mga barbarong disyerto ng Arabia! Ako’ y pinalaya.

Bakit Ako Nagsusuot ng Hijab?

